

NOWY Kurier Łódzki

Dziennik polityczny, społeczny i literacki.

Biblioteka Szkoły Handlowej
№ 3801
Księgarnia Łódzka

Czwartek, dnia 2 listopada 1911 roku.

Redakcja i administracja "Nowego Kurjera Łódzkiego" mieści się w lokalu przy ul. Zachodniej 37.

Interesowani do redakcji zgłaszać się mogą od 11 do 12 w południe i od 6 do 7 wiecz.

Administracja otwarta od 8 rano do 8 wiecz.

Adres telegraficzny „Łódź Kurjer”.

Prenumerata w Łodzi wynosi rocznie rb. 6, półrocznie rb. 3, miesięcznie kop. 50.

Za odnośnienie do domu lub przesyłkę pocztową dolicza się 20 kop. miesięcznie.

Za przesyłkę zagranicę dolicza się 60 k. miesięcznie.

Zmiana adresu 20 kop. TELEFONU Nr. 253.

Cena ogłoszeń: 1-sza strona 50 kop. za wiersz lub jego miejsce, nadesłane 50 kop., nekrologi i reklamy 15 kop., ogłoszenia zwyczajne 10 kop. Drobne ogłoszenia 1/2 kop. za wyraz.

Ogłoszenia zamiejscowe: 1 str. 50 kop., reklamy po 20 k., zwycz. po 12 k. za wiersz patitowy lub jego miejsca.

Rekopisów nadesłanych redakcja nie zwraca, za artykuły nieoznaczone z góry ceną, honorarjów administracja wypłacać nie będzie.

Agenty: w Łodzi Biuro ogłoszeń „Promień”, Piotrkowska 81; w Pabjanicach A. Wadzyński, Zamkowa nr. 23; w Zgierzu: Al. Bielas, Poczek. Tram. Nowy Rynek
WYŁĄCZNE PRAWO przyjmowania ogłoszeń w Rosji, za granicą i w Król. Polskiem, oprócz Łodzi i okolicy, oddana jest Domowi Handl. L. i E. Matzl i S-ka.

Teatr Popularny. **Dziś wiecz. Zawisza Czarna.** **Jutro wiecz. Ułani Księcia Józefa.**

Dziś, we czwartek, dnia 2-go listopada r. b. otwarcie

„Variete” Cabaret „COLOSSEUM” Zachodnia 53.

Program niebywały w Łodzi.

301-1-1

Lokal zupełnie odnowiony.

Dyrekcja: Kurland i Donato.

Bank Kupiecki Łódzki w Łodzi

w powołaniu się na poprzednie ogłoszenie, ma zaszczyt zawiadomić, że

druga i ostatnia wpłata na akcje III emisji po rb. 137,50 na każdą nową akcję

winna być uskuteczniła w dniu 2/15 Listopada 1911 r. r1348 4 1

WARSZAWSKA chemiczna Władysława PIĘTKI
PRALNIA i farbiarnia Łódź, Piotrkowska № III.
I filja „ 167.
II filja „ 84.
Telefonu 851.

Wykonywa wszelkie roboty, w zakres pralni chemicznej wchodzące, szybko, akuratnie i tanio. r4399-214-1

Dr. B. Reif

powrócił. r1350-5-1

Srednia 5.

Czas odnowić prenumeratę.

Dzisiejszy numer składa się z 8-miu kolumn.

Kalendarzyk.

Czwartek, d. 2 listopada 1911.

Dziś: Dzień Zaduszny.

Jutro: Huberta B.

Hr. Witte.

Nominacja hr. Wittego nie przestaje być tematem ożywionej dyskusji w kołach politycznych i poselskich. Niektórzy z posłów widzą w niej zwykły tylko akt grzeczności ze strony nowego prezesa ministrów w stosunku do wpływowego członka Rady państwa, z którym łączy go dobre stosunki i który zawsze popierał jego politykę finansową.

Posłowie natomiast z frakcji państwowej, dla których nominacja ta nie jest bardzo sympatyczną, zwłaszcza w chwili obecnej, przypisują jej pewne znaczenie polityczne.

Twierdzą oni mianowicie, jak piszą „Russk. Wied.”, że Kokowcew w ostatnich czasach pozostawał w bardzo bliskich stosunkach z Wittem, że odwiedzał go często i że obecnie zmierza do tego, aby powierzyć mu ministerjum skarbu

samemu zaś ograniczyć się do przewodniczenia w Radzie ministrów i do kierowania polityką ogólną.

Dziennik dodaje, że wersja ta przyjmowana jest w pałacu taurydzkim z uśmiechem sceptycznym. Mimo to jednak uważana jest za bardzo charakterystyczną ta okoliczność, że w sferach do ostatniego czasu traktowano hr. Wittego bardzo nieprzychylnie, a dziś otrzymał nominację, pozbawioną wprawdzie bezpośredniego znaczenia politycznego, ale niewątpliwie bardzo zaszczytną.

Umiarkowany organ liberalny, cytowane wyżej „Russk. Wied.”, poświęcając nominacji hr. Wittego artykuł naczelny, w którym między innymi, piszą:

„Hr. Witte w ostatnich latach nie zajmował żadnych samodzielnych stanowisk i zaufanie sfer rządowych dla niego uchodziło za zachwiane, obecna jednak zaszczytna nominacja świadczy, że zaufanie to, w części przynajmniej, zostało odzyskane.

„Hr. Witte, choć się nawet znajdował nie u steru spraw bieżących, mimo to wywierał niemały wpływ na bieżące sprawy polityczne, że wspomniemy tylko o roli, jaką mu opinia publiczna przypisywała w głośnym zatargu Rady państwa ze Stołypinem z powodu ziemstw zachodnich. Obecnie dla wpływów tych otwiera się nowa i szeroka droga. W

szeregu naszych działaczy politycznych hr. Witte zajmuje położenie zupełnie wyjątkowe i powrót jego do władzy, choćby tylko częściowy, stanowi fakt bardzo doniosły”.

Kokowcew i żydzi.

W ostatnim numerze „Izraelity” przypomniano, że gdy rząd rosyjski po rozwiązaniu pierwszej dumy zamierzał wprowadzić pewne ulgi dla żydów, opracowanie projektu do prawa odpowiedniego powierzono obecnemu przewodniczącemu Rady ministrów, p. Kokowcewowi wtedy przedstawił projekt następujący:

„Rosja podzielona ma być jakby na dwie części. Jedną, sferą osiadłości wraz z miastami, miasteczkami i wioskami, stanie całkowicie otworem dla żydów. Druga tak zwane gubernie wewnętrzne, otwarte są tylko dla osób z wyższym wykształceniem, kupców i rzemieślników, tak cechowych, jak i nie cechowych. Zarazem należy nadać prawo zamieszkiwania poza granicami strefy osiadłości i rodzinom wymienionych powyżej kategorii osób. Dzięki temu osiągnięta będzie większa dokładność i jasność prawodawstwa o żydach.

Następnie należy zmienić odpowiednio artykuły prawa o nabywaniu nieruchomości na własność przez żydów. Niezbędne jest bezwarunkowo zabronić żydom kupowania i dzierżawienia ziemi włościańskiej, t. zw. nadziałowej. Co się zaś tyczy włości, stanowiących własność prywatną, żydzi powinni posiadać prawo kupowania ich i dzierżawienia jak w strefie, tak i poza strefą osiadłości.

Wszystkie ograniczenia, związane z dziedziną handlu i przemysłu, powinny być zniesione, jak również kara 300-rublowa, nakładana na rodziny żydowskie za niestawienie się do poboru.

Projekt Kokowcewa wydał się członkom Rady ministrów zbyt radykalny. Wszyscy ministrowie byli przeciwni nadaniu żydom prawa na-

